

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd zložený z predsedu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Vojtecha Lefflera, JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Borisa Minksa v disciplinárnej veci proti Mgr. J. N. sudkyňi Okresného súdu vo Z. na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2006, o odvolaní sudkyne Mgr. J. N. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, disciplinárneho súdu z 21. novembra 2003, sp. zn. 1 Ds 4/03, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení noviel **z r u š u j e** sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu z 21. novembra 2003, sp. zn. 1 Ds 4/03.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny odvolací súd rozhodujúc sám určuje, že písomné napomenutie zo dňa 23. júna 2003 uložené sudkyňi Mgr. J. M. N. ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky **j e n e p l a t n é.**

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny prvostupňový súd rozhodnutím zo dňa 21.11.2003, sp. zn. 1 Ds 4/03, zamietol návrh sudkyne Mgr. J. M. N. (za vydata N. o určenie neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23. júna 2003. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vo veci vedenej na Okresnom súde v Z. pod sp. zn. 16 C 273/97 sa nekonalo od 14. augusta 2002 do 23. júla 2003. V rámci posudzovania dôvodnosti návrhu na ustálenie, či uvedená nečinnosť vykazovala znaky porušenia povinnosti sudcu konať plynulo a bez prietáhov, bolo potrebné zhodnotiť všetky faktory komplexne. Projekt súdneho manažmentu sa na Okresnom súde v Z. naplno rozbehol na jeseň r. 2002, pričom za tejto situácie sa vytvoril dostatočný priestor na vybavovanie reštančných vecí. V tejto súvislosti prvostupňový disciplinárny senát poukázal na to, že vec vedená pod sp. zn. 16 C 273/97 bola už v r. 2002 staršia ako 5 rokov a bola sledovaná Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o obranu sudkyne, že predmetná vec bola odborne náročná, ktorú dlhodobo študovala, vec jej bola pridelená dňa 27.10.2000, vo veci od pridelenia boli robené úkony smerujúce k rozhodnutiu o oslobodení od súdnych poplatkov, rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, takže obsah spisu musel byť Mgr. J. N. známy. Komplexným zhodnotením všetkých dôkazov, jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, disciplinárny prvostupňový súd dospel k záveru, že pokiaľ minister spravodlivosti Slovenskej republiky nečinnosť

Mgr. J. N. v uvedenej veci od 14.8.2002 do 23.7.2003 po zohľadnení zaťaženia sudkyne z hľadiska množstva pridelených vecí hodnotil ako nedostatok v práci menšieho významu a uložil jej napomenutie, jeho postup bol v súlade s ustanovením § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z. S poukazom na uvedené dôvody disciplinárny súd návrh na určenie neplatnosti písomného napomenutia udeleného dňa 23.6.2003 ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky sudkyňi Mgr. J. N. ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie sudkyňa Mgr. J. N., ktorá ho vzhľadom na nesprávne skutkové zistenia a nedostatočne zistený skutkový stav žiadala zrušiť a vec vrátiť disciplinárnemu prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietala nesprávnosť záveru prvostupňového disciplinárneho súdu v tom smere, že zavedením projektu súdneho manažmentu sa situácia na Okresnom súde v Ž. stabilizovala. Stav sudcov na Okresnom súde v Ž. bol v r. 2001 a 2002 značne poddimenzovaný. O tom, že predmetná vec je sledovaná Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky sa dozvedela až v konaní pred disciplinárnym súdom. Z rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu vôbec nevyplýva, ako sa tento senát vyporiadal s jej námietkou, že bolo porušené právo sudkyne na pridelenie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby mohli byť prejednané a rozhodnuté bez zbytočných prietahov. Nebolo jej preukázané zavinenie, či už vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky v písomnom vyjadrení k odvolaniu sudkyne Mgr. J. N. uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho súdu. Naďalej zotrváva na stanovisku, že písomné napomenutie, uložené Mgr. N. za skutok spočívajúci vo viac ako 10-mesačnej nečinnosti v danej veci, je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho prvostupňového súdu zo dňa 21.11.2003, sp. zn. 1 Ds 4/03, podľa § 131 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo a dospel k záveru, že odvolanie sudkyne Mgr. J. N. je dôvodné.

V preskúmvanej veci v podstate ide o posúdenie toho, či sudkyňa Mgr. J. N. nečinnosťou v jej pridelených veciach pod sp. zn. 16 C 273/97 Okresného súdu v Ž. za čas od 14. augusta 2002 do 23. júla 2003 porušila povinnosť sudcu konať vo všetkých pridelených veciach plynulo a bez zbytočných prietahov (§ 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z.), t.j. či sa v danom prípade jedná o nedostatok v práci menšieho významu, za ktorý bolo Mgr. J. N. uložené podľa § 117 ods. 9 citovaného zákona písomné napomenutie. Úlohou obidvoch disciplinárnych senátov bolo na základe podaného návrhu Mgr. J. N. posúdiť dôvodnosť alebo nedôvodnosť jej uloženého písomného napomenutia zo dňa 23. júna 2003. V tejto súvislosti odvolací disciplinárny súd konštatuje, že disciplinárny prvostupňový súd na zodpovedanie uvedených otázok vykonal patričné dokazovanie, z ktorého aj v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho súdu však z právneho hľadiska takto zistený skutkový stav nesprávne právne posúdil, čo sa prejavilo v zrušení odvolaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia zo dňa 21.11.2003, sp. zn. 1 Ds 4/03, podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., s následným vyslovením neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23. júna 2003 uloženého sudkyňi Mgr. J. M. – N. (§ 117 ods. 10 citovaného zákona). Z dôvodov svojho rozhodnutia odvolací disciplinárny súd uvádza, že v danom prípade je nepopierateľné, že skutok spočívajúci v nečinnosti sudkyne Mgr. J. N. v jej pridelených veciach (sp. zn. 16 C 273/97)

od 14.8.2002 do 23.7.2003 sa stal. Pri posudzovaní tohto skutku a disciplinárnych dôsledkov z neho plynúcich je však potrebné v prípade tejto sudkyne zohľadniť viaceré okolnosti. Týmito okolnosťami je predovšetkým samotná dĺžka praxe (10 mesiacov) ako aj tá skutočnosť, že Mgr. J. N. bola v inkriminovanom čase mladou, začínajúcou sudkyňou, ktorá vzhľadom na dĺžku praxe nebola patrične orientovaná po všetkých stránkach náročnej sudcovskej činnosti. Taktiež viackrát upozornila vedenie Okresného súdu v Ž. na neprimeraný nápad vecí v zmysle § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. S prihliadnutím na uvedené dôvody jednotlivo ako aj v kontexte ich vzájomnej súvislosti, ako aj samotné prejednanie vecí pred disciplinárnym súdom prvého a druhého stupňa, odvolací disciplinárny súd došiel k tomu právnomu záveru, že písomné napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23.6.2003 uložené sudkyňi Mgr. J. N. je neplatné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. apríla 2006

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

